

"שירים אחרונים"

"מעשה ביריה מסמל את אחדות האומה במאבקה.
לנוער הדתי הוסיפה ביריה כתר חדש במערכתו — כתר האסיר, אסיר
ציון דתי" (יצחק רפאל)
הרב נרייה זצ"ל, כתב ביגון ועודד:

בִּירֵיהַ הֵלֵא תִשְׁאַלִי
לְשֵׁלוֹם אֶסְרֶיךָ,
אֲשֶׁר מִשְׁמַר הָיָה לִילָם
וַיּוֹמֵם — לְבָנוֹת גְּדֵרֶיךָ.

יּוֹם לִקְחוֹ-הוֹבְלוּ אֶל פְּלֵא,
נִגְלָה כְבוֹד בְּגִלְיֹהֶךָ,
כִּי נִעֲוֵרוּ פְחוֹת-פְּלֵא
— הִתְאוּשְׁשֵׁת בְּאֶלְפֵיךָ!

"שְׁלַחַן עָרוֹךְ" אֲשֶׁר סִימּוֹ
רַבִּי יוֹסֵף בְּזוֹבְלֵיךָ,
לְרַגְלָם נֵר הָיָה תָמִיד,
עַדִּי עָלוּ עַל הַרְרֵיךָ.

עַת נוֹדַע: נִפְל דְבָר,
— כָּאוּ זָרִים מִקֶּדְשֶׁיךָ!
בִּישְׂרָאֵל נִצְוִן הִבְעֵר,
— הִדְלַק עִם בְּלִפְיֵיךָ.

עֵינַי פְּקוּחָה בְּחֶשֶׁךְ לַיִל,
לְכֹל יָבוֹא זֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ
לָהּ נִגְלוּ מְרָאוֹת אֵל-ל
יּוֹם לְמִדָּה שֵׁם בְּגוֹיֶיךָ.

וְאִם בְּפָנַי בּוֹנֵי מוֹלְדָת
זָרִים סָגְרוּ שְׁעָרֶיךָ.
בְּנִקְיֵי סֶלַע נָמוּ אֵהֵל
וַיִּשְׁכְּנוּ בְּתַחוּמֶיךָ.

וַיִּד קוֹשְׁרַת אוֹת טוֹטְפֶת
בְּהִבְקַע עָלֶיהָ שְׁחַרְיֶיךָ,
הַחֲזִיקָה שְׁלַח, יְפִי-יָפֶת
לֹא לְמַעַנָם אֶךְ לְמַעַנֶיךָ...

וְלֹא חָתוּ, לֹא נִסּוּגוּ,
בְּנִפּוֹל אֵהֵל בְּיַד שׁוֹסֵיךָ.
שְׂרִירֵי לְבָם אִז שׁוֹרְגוּ,
נִצְמְדוּ אֵלַי סְלַעֶיךָ.

"שירים אחרונים"

וכי הפליאו מכותם
שזטרי אדום מענך.
ברומיה כאב נשאו,
— מכאוב עם במכאובך.

ביריה, את לנו אור!
לעד יהלו חלוציך,
מני צנוק יצאו לדרור
בנים — בגור הם לשיריך!

ביריה, הלא תשאלי
לשלום אסיריך,
אשר משמר היה לילם
ויומם — לבנות גדריך.

ועזי נער גזי הרנינו
בהעפילם אל משגבך.
עלו, באו, וישכנו —
שכינת א-ל בחלמישיך.

רוז תקומתך און יצקה,
בין חומות על בחיריך,
כבני מלך דרור מלאו
בקלא עבו, נסיכך.

לא אבו חלל הפהן
— יד אחזה במעדרך,
ועת סחבום הכלבים,
רעבו, צמו כפיריך.